

**Міністерство освіти і науки України
Міністерство аграрної політики та продовольства України
Український інститут науково-технічної і економічної
інформації
Житомирський національний агроекологічний університет**

***ОБЛІК, АНАЛІЗ І КОНТРОЛЬ В УМОВАХ
СУЧАСНИХ КОНЦЕПЦІЙ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМ
ПОТЕНЦІАЛОМ І РИНКОВОЮ
ВАРТІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА***

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
на II Міжнародній науково-практичній
інтернет-конференції**

**23-24 січня 2014 р.
м. Житомир**

УДК 657:338(08)

ББК 65.052

О 16

Друкується за посвідченням № 761 від 12 листопада 2013 року
Українського інституту науково-технічної і економічної інформації.

Матеріали подано в авторській редакції

О 16 Облік, аналіз і контроль в умовах сучасних концепцій управління економічним потенціалом і ринковою вартістю підприємства: збірник тез доповідей на II Міжнародній науково-практичній інтернет-конференції, 23-24 січня 2014 р. – Житомир: ПП "Рута", 2014. – 178 с.

Відповідальний за випуск:

Савченко Р.О. – докторант, доцент кафедри бухгалтерського обліку
Житомирського національного агроекологічного університету, к.е.н., доц.

ISBN

Збірник містить доповіді учасників II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Облік, аналіз і контроль в умовах сучасних концепцій управління економічним потенціалом і ринковою вартістю підприємства» присвяченої теоретико-методологічним засадам дослідження стратегії формування системи та механізмів облікового забезпечення інвестиційно-інноваційної моделі сталого розвитку господарської діяльності підприємства.

Проведення інтернет конференції ініційовано кафедрою бухгалтерського обліку Житомирського національного агроекологічного університету.

Матеріали збірника розраховані на науковців і фахівців з обліку, аналізу, аудиту та контролю, а також будуть корисними для докторантів, аспірантів, здобувачів і студентів.

Організаційний комітет не несе відповідальності за достовірність статистичної та іншої інформації, яка надана в рукописах, та може не розділяти поглядів авторів на ті чи інші питання.

УДК 657:338(08)

ББК 65.052

ISBN

© Колектив авторів, 2014

© ПП "Рута", 2014

СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ОБЛІГАЦІЙ: ОБЛІКОВО-ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ

За вітчизняних умов ринкової економіки виникає потреба у використанні більш дешевих засобів фінансування діяльності підприємств у довгостроковій перспективі. Одним із таких джерел є випуск боргових цінних паперів, зокрема, облігацій.

Обмеженість у розумінні суб'єктів операцій з облігаціями їх застосування та природи облігації, як цінного паперу та боргового зобов'язання є однією з проблем, що ускладнює достовірність бухгалтерської інформації щодо операцій з облігаціями.

Облігації є одним з найвигідніших способів фінансування різних проектів та набули статусу найпопулярнішого виду залучення додаткових фінансових ресурсів як державою, так і окремими суб'єктами господарювання. Облігації є в основному інвестиційним інструментом для фінансових структур, зокрема комерційних банків.

Дослідження сутності поняття “облігація” дозволяє встановити, що облігація є цінним папером, який передбачає боргове зобов'язання емітента перед власником або виступає посвідченням позики.

Облігації є одним із додатково забезпечених цінних паперів, адже саме за облігаціями укладаються відповідні договори поруки, страхування ризиків непогашення основної суми боргу або невиплати доходу за облігаціями, а також забезпечуються гарантією банку або іншою фінансовою установою, що гарантує перед власниками облігацій виконання емітентом зобов'язання погашення основної суми боргу та виплати доходу за облігаціями. Власники облігацій мають пріоритет при задоволенні претензій у разі банкрутства підприємства-емітента такого виду боргових паперів.

Облігації є фінансовим інструментом торгівлі, який можна вільно купувати і продавати на ринку, не маючи на це згоди емітента і зміни процентних ставок можуть приносити інвесторам значні суми доходів.

Слід також зазначити, що облігація має відповідні обмеження, як джерело залучення фінансових ресурсів. Це, передусім характеризується тим, що облігації не можуть бути емітовані для покриття збитків і формування статутного капіталу підприємства, адже у даному випадку існує досить високий рівень фінансової відповідальності за погашення облігацій та відсотків за облігаціями). Емісія облігацій є довготривалим процесом та передбачає здійснення значних витрат, наприклад у випадку емісії документарних облігацій, під час процедури присвоєння облігаціям кредитного рейтингу.

Необхідно також розглянути класифікацію облігацій з метою розгляду їх властивостей. В цілому виділяють наступну класифікацію облігацій: 1) відповідно до форми випуску (документарні, бездокументарні); 2) види облігацій, які може розміщувати емітент (відсоткові, цільові, дисконтні); 3) відповідно до терміну погашення (з фіксованим терміном погашення, з достроковим терміном погашення); 4) за видом або порядком погашення (грошима, майном); 5) відповідно до вираження номінальної вартості (в національній валюті, в іноземній валюті); 6) щодо власника облігацій (іменні, на пред'явника); 7) відповідно до емітента (облігації підприємств, облігації місцевих позик, державні облігації України).

Щодо строку погашення облігацій, виділяють короткострокові та довгострокові облігації. Для ефективної організації документообігу на підприємстві важливе значення має форма розміщення облігацій яка може бути документарною, бездокументарною та електронною.

Для ефективної організації бухгалтерського обліку операцій з облігаціями необхідним

також є врахування ознак їхньої класифікації: за формою (відповідно до наявності реквізитів у сертифікаті облігацій; відповідно до форми розміщення) та змістом (за відношенням до емітента; за характером валюти, в якій виражено боргове зобов'язання за облігаціями; залежно від нарахування доходу за облігаціями; відповідно до терміну погашення; відповідно до форми погашення).

Наведена класифікація облігацій враховує особливості економічної сутності облігацій, вимоги законодавства та інтереси суб'єктів операцій з облігаціями.

УДК 657:336

Міхіна Ю.В., магістр

Вінницький національний аграрний університет, м. Вінниця

СУТНІСТЬ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Головною метою створення та подальшої діяльності будь-якого господарюючого суб'єкту, не залежно від виду його діяльності чи форми власності, є отримання прибутку. Фінансовий результат - це прибуток або збиток який отримує господарюючий суб'єкт внаслідок своєї діяльності. Таким чином, фінансовий результат є одним з найважливіших економічних показників, який узагальнює усі результати господарської діяльності та надає комплексну оцінку ефективності цієї діяльності.[1]

Існує досить багато класифікаційних критеріїв щодо фінансових результатів. Насамперед, відносно своєї величини фінансові результати розрізняються на позитивні фінансові результати (прибуток), нульовий фінансовий результат та негативний фінансовий результат (збиток).

Згідно з Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку №1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» (наказ Мінфіну від 07.02.2013 р. № 73.), що набув чинності I кварталю 2013 року, фінансова звітність складається за новою формою.

Тепер усі вимоги до основних форм фінансових звітів будуть прописані у НП(С)БО 1, а самі форми наводяться у його додатках.

Додаток 1 до НП(С)БО 1 містить наступні форми:

- Баланс (Звіт про фінансовий стан);
- Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупні доходи);
- Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом);
- Звіт про рух грошових коштів (за непрямим методом);
- Звіт про власний капітал (Звіт про зміни у власному капіталі).

У звіті про фінансові результати розкривається інформація про доходи і витрати, прибутки і збитки, інший сукупний дохід та сукупний дохід підприємства за звітний період [2].

При дослідженні порядку формування та обліку фінансових результатів, я можу констатувати, що з прийняттям НП(С)БО 1 виникли розбіжності у нормативно – правових актах, які регулюють процес обліку фінансових результатів, що потребують негайного усунення.

У фінансовому обліку фінансовий результат розраховується як різниця між доходами та витратами. Прибуток формується поступово протягом фінансово – господарського року в процесі роботи підприємства. Визначення фінансового результату полягає у визначенні чистого прибутку (збитку) звітного періоду. З цією метою в бухгалтерському обліку передбачається послідовне зіставлення доходів та витрат. Отже, економічний підхід більше корисний для розуміння сутності прибутку, а бухгалтерський – для розуміння логіки та